

عنوان مقاله:

نقش یزید بن شجره رهاوی در ناپایداری موقعیت امام علی(ع) و پایداری معاویه در مکه

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهشنامه علوی، دوره 13، شماره 26 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

مریم سعیدیان جزی - عضو هیات علمی دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

این پژوهش در راستای نقش نیروهای مذهبی و نخبگان قبیله ای در حوادث تاریخ اسلام در قرن نخست هجری به تحلیل شخصیت یزید بن شجره رهاوی و نقش وی در ناپایداری خلافت امام علی(ع) و تثبیت موقعیت امویان می پردازد. یزید دارای گرایشهای عثمانی بود. در دوران خلافت امام علی (ع) از کوفه به شام رفت و در نبرد صفین معاویه را همراهی کرد. از مراجع دینی و رجال سیاسی شام به شمار می رفت. فرماندهی شامیان را در غارت مکه و گرفتن بیعت برای معاویه برعهده داشت. روش پژوهش، مطالعه تاریخی و مبتنی بر جمع آوری داده و تحلیل و توصیف آنها است و با استفاده از شیوه کتابخانه ای و منابع اسلامی به این سوالات پاسخ داده می شود که یزید چگونه در تضعیف موقعیت امام علی (ع) و تثبیت معاویه و امویان در مکه نقش داشت، عوامل موثر در این موفقیت چه بود؟ معاویه و امام علی(ع) چه نقش و جایگاهی داشتند؟ در این پژوهش روشن می گردد سوابق دینی، اجتماعی و سیاسی یزید و جهت گیری او در رویارویی با امام علی(ع) در مکه، سبب بکارگیری وی توسط معاویه شد. یزید نقش مهمی در تزلزل موقعیت امام علی (ع)، تقویت معاویه و تثبیت خلافت امویان ایفا کرد. راهبرد اصلی امام علی (ع) در این قضیه دفع توطئه معاویه و شامیان براساس سه مقوله مهم جهاد، ضرورت حفظ حرم الهی و اقامه حق بود. از دیگر عوامل موفقیت نسبی رهاوی عبارتند از: نقش قریش و دیگر مخالفان امام، سوء تدبیر قثم بن عباس و سازش پذیری مردم.

کلمات کلیدی:

یزید، معاویه، مکه، حج، علی(ع)، قریش، قثم، خدری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1634274>

